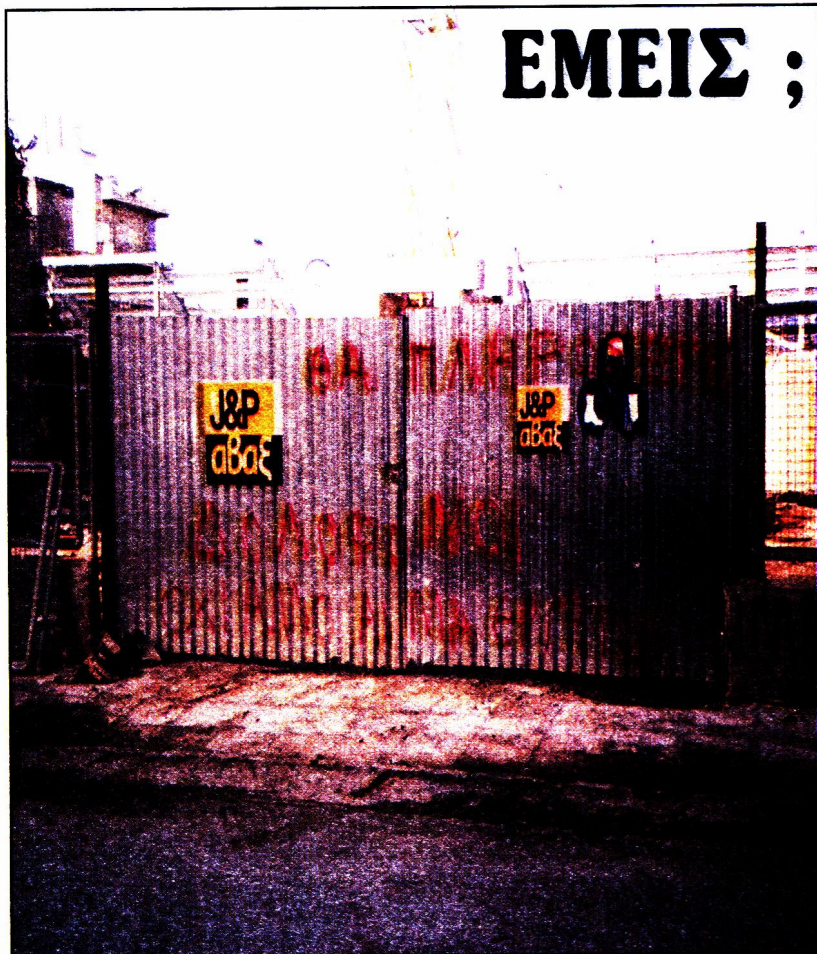

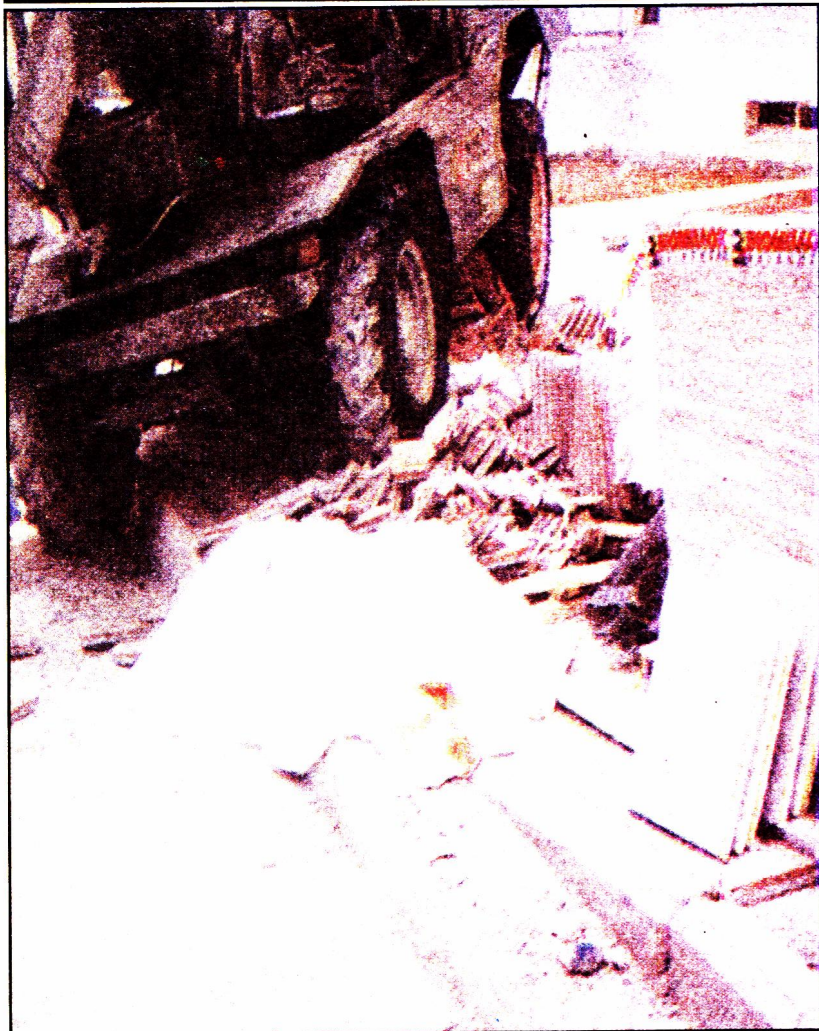
Ο ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ.

ΕΜΕΙΣ ;

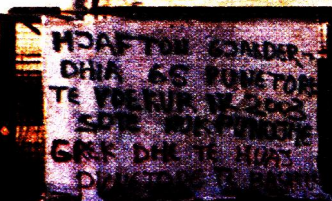
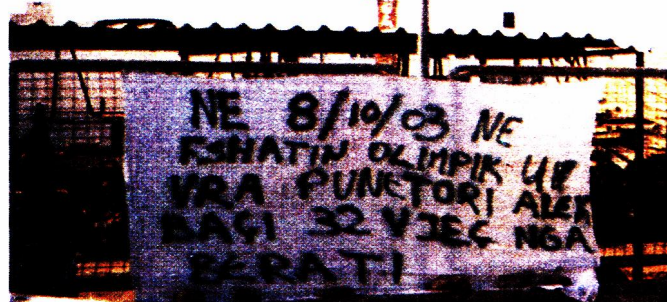

Την Πέμπτη το πρωί 9/10/03 το κάτεργο της J&P ΑΒΑΞ στο Περιστέρι (Ολυμπιακό κέντρο πυγμαχίας) έκλεισε με απόφαση των εργατών μετά την δολοφονία του ALEX BACI, 32 χρονών στο Ολυμπιακό χωριό στην εργολαβία της ίδιας εταιρίας.

Τα σύγχρονα κάτεργα (Ολυμπιακά έργα) έχουν όρους εργασιακού μεσαίωνα. Η πλειοψηφία των εργατών είναι μετανάστες που “υποχρεώνονται”-εξαναγκάζονται σε εξαντλητικά ωράρια 12ωρα-14ωρα, Σαββατοκύριακα, χαμηλά μεροκάματα, κλεμμένα ένσημα και χωρίς τα στοιχειώδη μέτρα ασφαλείας. Αυτά, όπως όλοι ξέρουμε, είναι καθεστώς. Όταν λοιπόν λέμε ότι ο εργασιακός μεσαίωνας είναι εδώ εννοούμε αυτές τις συνθήκες. Εδώ και πέντε μήνες στο Περιστέρι βιώνουμε στο πετσί μας αυτές τις συνθήκες (12ωρα-14ωρα, Σαββατοκύριακα, στους 42 °C η εταιρία απαιτεί υπερωρίες) και προσπαθούμε να οργανωθούμε. Αρχίζουμε να μιλάμε για τα κλεμμένα ένσημα, κοβούμε τις υπερωρίες και απαιτούμε να υπάρξουν στοιχειώδη μέτρα ασφαλείας. Η πλειοψηφία των εργατών είναι φοβισμένη.

Όμως την Πέμπτη 9/10/03 Βούλγαροι, Ρώσοι, Αλβανοί, Ρουμάνοι, Αιγύπτιοι, Γεωργιανοί και Έλληνες πήραμε απόφαση ότι θα το κλείσουμε. Βάλαμε τέσσερα πανό (τρία στα αλβανικά και ένα στα ελληνικά) στην είσοδο του κάτεργου. Κανείς από την J&P ABAΞ (γιατι άραγε;;) δεν ήρθε να μας ρωτήσει τι γίνεται. Κανείς απ' αυτούς δεν τόλμησε να εμφανιστεί γιατί ξέρουν ότι πέντε μήνες στο Περιστέρι δουλεύουν όχι οικοδόμοι, αλλά ακροβάτες με κράνη. Τα κράνη τα φορούσαμε όταν ο θιάσος (διευθυντές, στελέχη, εργοταξίαρχες και παρατρεχάμενοι) εμφανιζόντουσαν για δέκα λεπτά στο έργο. Τα κράνη λοιπόν εκτελούν χρέη σκαλωσιάς, μπορείς με ένα κράνος να φτάσεις στα δεκαπέντε μέτρα ύψος και το πιο σημαντικό που προσφέρουν είναι ότι δε φοβάσαι μη σου πέσει ο ουρανός στο κεφάλι ή κανά μπόιινγκ. Στο Περιστέρι δώσαμε μιά μάχη. Οι συνθήκες στα ολυμπιακά κάτεργα (εργοτάξια) είναι μπροστά μας και δημιουργούν παρακαταθήκη για τ'αφεντικά. Στο χέρι μας είναι να τις ανατρέψουμε δημιουργώντας τους όρους αντίστασης. Το ζήτημα λοιπόν για μας δεν είναι το πως και πόσο πουλάμε την εργατική μας δύναμη αλλά να ανατρέψουμε τους μηχανισμούς κυριαρχίας που γεννάνε καταπίεση, υποτίμηση, εξαθλίωση, απουσία ζωής-αξιοπρέπειας και παρουσία θανάτου.

**65 ΝΕΚΡΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟ 2003.
ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΑΙΜΑ ΓΙΑ Τ'ΑΦΕΝΤΙΚΑ.**

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ